

[Birgith Mogensen]

sanering og forenkling af hele vor lappede lovgivning, men det er en helt anden historie.

I forhold til forældre og børn eller omvendt har vi efter min mening lovgivning nok. At vi på grund af plads- og personalemangel ikke er i stand til at følge bestemmelser og regler hurtigt og godt nok op, er en anden sag; det kan der rådes bod på, og det kan stort set gøres uden lovændringer, og vi har arbejdsledige nok til at dække disse huller i systemet.

Selvfølgelig løber jeg den risiko at blive kaldt reaktionær, når jeg påstår, at en familie bør holde sammen i tykt og tyndt uden først at kigge i lovparagraffer. De fleste børnefamilier i dette land holder da også sammen af gensidig respekt-, ansvars- og pligtfølelse over for hinanden. Hverken mor og far eller søster og bror kan uden fælles overenskomst flytte væk fra helheden, fordi en af parterne bliver fornærmet.

VS mener, at vi tør etablere en lov, der giver børn fra 0 til 18 år ret til midlertidig separation. Jeg fatter ikke, at nogen kan fostre en sådan tanke. En lov desangående vil betyde, at de fleste børn vil benytte sig af denne indirekte opfordring til pressionsferie.

Der står et sted i VS-forslaget, at børn ikke løber hjemmefra for sjov. Jo, naturligvis gør de det. Jeg tør påstå, at 8 ud af 10 voksne i dette land mindst én gang inden deres fyldte 18. år er løbet hjemmefra i opposition til forældrene, men – og det er vigtigt – de fleste af os går hjem igen, når tasmørket falder på, og gensynsglæden er næsten altid så stor, at løbe-væk-problemerne bliver løst i al fredsommelighed.

Naturligvis kan konfliktsituationerne være så tilspidsede og alvorlige, at problemerne må og skal løses af den lovgivning, som allerede forefindes, og i øvrigt mener jeg, at de allerede etablerede kvindekrisecentre må være velegnede som mellemstationer i desparate akuttillfælde.

VS mener, at vi bør graduere forældremyndigheden langsomt fra barnets fyldte 15. år op til det 18. år. Det er der heller ingen grund til at lovgive om. Udviklingen har selv klaret det problem. Der er f.eks. ingen forældre, der har reel indflydelse på, hvor langt hår Ole eller Trine ønsker, eller hvilken påklædning der passer dem bedst.

CD mener ikke, at en lov om afskaffelse af revselsesretten reducerer voldsanvendelse i

børneopdragelse. Ingen statistik fra Sverige har bevist noget i den retning. I øvrigt har de dér love, der garderer med hensyn til voldsanvendelse, der betegnes som børnemishandling. Der er heller ikke behov for love vedrørende punkt 5 og 6. Vi har instanser i dette land, der til enhver tid tager tilbørligt hensyn til barnets tarv og disse områder.

Punkt 8 præciserer, at skolebørn ikke må pålægges hjemmearbejde. Ja, det kan vi da godt præcisere, men vi kan jo ikke forhindre, at en flittig og videbegærlig elev bliver dygtigere, fordi vedkommende også arbejder med skolestoffet inden for hjemmets fire vægge.

Flere steder i oplægget antydes, at forældre og børn har brug for mere oplysning om, hvordan de bør forholde sig til hinanden og til samfundet. Jeg tænker især på punkt 1 og punkt 7. Disse punkter kan CD tilslutte sig, og bl.a. derfor bør vi bevare børnekommissionens sekretariat som et led i dette oplysningsarbejde, der bl.a. skal inspirere til positive samtaler imellem børn og forældre.

Til slut: vi skal gøre alt for at solidarisere forholdet i børnefamilierne, men vejen dertil er ikke kontante børnepolitiske love, som tvært imod hensigten i mange tilfælde vil fjendtliggøre forholdet mellem børn og forældre. CD vil ikke medvirke til at skabe børnemagt. Vi vil medvirke til en opbygning af en bedre børnefamiliepolitik – med streg under *børnefamilie* – som tager hensyn til alle familiens parter, altså ikke ensidig børnepolitik. CD vil ikke være med til ophævelse af forældremyndigheden. Som sagt finder vi det naturligt, at der gradvis finder en liberalisering sted af forældremyndigheden i perioden fra 15 til 18 år, men denne proces må ske på frivillig basis støttet af en oplysning, som målrettes både mod forældre og børn. Som helhed betragtet må CD tage afstand fra dette forslag.

Ole Vig Jensen (RV):

Mit partis ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, er forhindret i at være til stede. Jeg skal derfor uden at gå i enkeltheder med beslutningsforslaget sige, at det radikale venstre er enig i, at problemerne omkring børns opdragelse og forholdet mellem børn og forældre til stadighed trænger til en åben drøftelse. Vi er enige i VS' forslag om en oplysningskampagne om volds skadelige virknin-